

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 331—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 17 Ιανουαρίου 1929

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΜΝΗΣ ΜΑΣ

“Υστερα από 60 χρόνια (από τὰ 1869) ξαναπάγωσε προχθές ἡ Δίμνη μας! Τὸ παρελθὸν Σάββατον μᾶς παρουσιάστηκε ἀξάφνα παγωμένη. Σάββατον, Κυριακὴ καὶ Δευτέρα ἡ κωνόρμα μας Δίμνη ἐδὲ χονιαν στὴν παραλία τῆς ὅλα τὰ Γιάννινα. Πλοῦστοι καὶ πτωχοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, παιδιά καὶ γερόντοι ἔτρεχαν νὰ τὴν ἰδοῦν μετὸ κρυσταλλένιο τῆς φάσμα, ποὺ σὶὰ 50, ἢ σὶὰ 60 χρόνια μὴ φορὰ τὸ φορεῖ. Πόσοι Γιαννιώτες, γεννηθῆκαν ἀπὸ τὰ 1869, ἔζησαν καὶ ἀπέθανον, χωρὶς νὰ τὴν ἰδοῦν μετὸν κρυσταλλένιο τῆς ἀρματωσιά τῆς Δίμνης μας!

Κατὰ τὲς τρεῖς αὐτὲς μέρες: Σάββατον, Κυριακὴ καὶ Δευτέρα τὸ ὠραῖόν μας Νηοὶ ἀποκλείστηκε ἀπὸ τὴν πόλιν μας, καὶ κόνιζε τὰ πεδῖν τῆς πεῖνης καὶ μόλις καὶ ἐπὶ βίας κατάρθωναν ν’ ἀνοίξουν δρόμον διὰ τρεῖς βάρκες, σπάζοντας μετὰ σιδερένια ἐργαλεῖα τὸν πάγο. Πολλοὶ ἔκαναν περίπατον ἀπάνω σὶὰ παγωμένα νερά τῆς Δίμνης μας, καὶ οἱ τολμηρότεροι — παιδιά αὐτοὶ πῆγαν μετὰ τὰ ποδήλατα ἀπὸ τὰ Γιάννινα σὶὰ Νηοί.

Ἀλλὰ τὸ ἐκτακτὸ αὐτὸ γεγονός διὰ τὴν πόλιν μας, δηλαδὴ τὸ πάγωμα τῆς Δίμνης, δὲν ἐβάσταξε πολὺ. Κατὰ τὸ μεσοκύκλιον τῆς παρελθούσης Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην ἀλλάξεν ὁ καιρὸς καὶ αἰφνιδιαστικῶς σὺννεφα μαύρα σκέπασαν τὸν χρυσαστερομένο οὐρανὸν ἡ ἄσπερος μοκρασία ἀνέβηκε ἀπὸ 10 κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν ἀπάνω ἀπὸ τὸ μηδὲν, καὶ ὁ κρυσταλλένιος μανδύας τῆς Δίμνης μας ἄρχισε νὰ διαλύεται..... καὶ αὐτὴ νὰ ξαναπαίρνῃ τὴν συνηθισμένην τῆς μορφήν.....

Διηγούνται οἱ γεροντότεροι οὗ το πάγωμα τῆς Δίμνης μας σὶὰ 1869 βάσταξε δύο — τρεῖς ἑβδομάδες, καὶ ἐτότε Ρώσος Πρόξενος ἔκανε παγωδρούμεις ἀπάνω τῆς, οἱ πῆγαν θάρος καὶ πολλοὶ ἄλλοι Γιαννιώτες: Τοῦρκοι, Χριστιανοὶ καὶ “Εβραῖοι καὶ” ἐπεδόθησαν καὶ αὐτοὶ σὶὰς παγωδρούμεις.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ παγωμάτα τῆς Δίμνης μας τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ ἀκολουθεῖν, τὸ ὁποῖον βεβαίως θὰ ἴδωμεν σημεῖο μὲν σὶὰν Κουβαρά μετὸν χρόνον λογία του.

Ἐγὼν χειμῶνα ἔρχονταν ἔνας Πασαῖς ἀπὸ τὴν πόλιν μετὰ Στρατὸ ἐδῶ σὶὰ Γιάννινα. Ἔσαν κάποια ἐποχὴ, ποὺ

πολεμοῦσαν ἡ Τουρκία μετὸν Βενετία. Ἰσως νὰ εἴται τὸν χειμῶνα τοῦ 1600 τὴν ἔλευση τοῦ Πασαῖ προανήγγειλεν ἕως τὰς ἀρκῆς (καβαλάρη) ὁ ὁποῖος εἶχε φτάσει σὶὰ Γιάννινα μὴ μετὰ πρῶτον τερὰ. Ὁ δρόμος τότε μεταξὺ Πόλης καὶ Γιαννίνων εἶται μ’ ὅσον Μακεδονίας καὶ Μ. τσόβου. Ὁ Πασαῖ: Ἄ γυναικαὶ ἄνθρωποι ἀγαπᾶν — πῆσαι. Ἡ Δίμνη εἶται νὰ παγωμένη καὶ χιονισμένη. Οἱ Γιαννιώτες, Τοῦρκοι καὶ Χριστιανοί, καὶ τὸ ἔθνος ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἄμα διέκριναν μετὰ τὴν ἐλπίδα τὸν Πασαῖ μετὰ τὸν Στρατὸ νὰ φανίζονται ἀπὸ τὸν Νεῖσο, ἔτρεξαν οἱ Χριστιανοὶ περὶ τοὺς οἱ πῆγνόντες. Τοῦρκοι καὶ βάρβαροι, νὰ τὸν ὑποδεχθῶν σὶὰν Δεῦκα καὶ ἀπὸ τὴν Γαστρίτσα. Ἀλλ’ ὁ Πασαῖ, ἄνθρωπος ἀνεργαγῆτος, δὲν ἐγνώριζε τὴν ὑπαρξὴ τῆς Δίμνης, φτάνοντας ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου εἶναι σημεῖον τὸ Μοναστήρι, ποὺ τότε εἶται μὴ ἐκκληροῦλα ἐρημικὴ, τράβηξε ἕνα γὰρ τὸ Κάστρο, βαδίζοντας ἀπάνω σὶὰν παγωμένη καὶ χιονισμένη Δίμνη, νομίζοντας οὕτως ἐβάδιζε ἀπάνω σὶὰ πεδὰ ἀμα καὶ ἔτσι μῆτε σὶὰ Γιάννινα θυμωμένος ἐναντίον τῶν προχόντων, ποὺ δὲν εἶχαν βγῆ νὰ τὸν ὑποδεχθῶν.

Τότε ἐκείνοι, ποὺ εἶχαν πάγει νὰ τὸν ὑποδεχθῶν σὶὰν Δεῦκα γύριζαν τρεχάτοι σὶὰν πόλιν, παρουσιαστικῶς μπροστὰ σὶὰν θυμωμένον Πασαῖ, καὶ τοῦ ἐξήγγισαν τὴν μήτηρ σὶὰν τῶν πρὸς ὑποδοχὴν του.

Θαύμα, Πασαῖ μου! Θαύμα (τοῦ εἶπαν) Ἀπὸ τῆς ἐκκληροῦλα ἐκείνης, ὡς ἐδῶ ἡ Δίμνη βαθεῖα σαράντα ὅρου καὶ ὁ Θεὸς σὶὰ φύλαξε καὶ δὲν πῆγες μετὰ σὶὰν ἀνέρι.....

Ὁ Πασαῖ, ξεθύμωσεν, μαθαίνοντας αὐτὸ, καὶ ἔτρεξε τὸν οὐρανὸν τοῦ προσκυνηματος καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ γὰρ τὴν σωτηρίαν του τὴν δὲ ἐκκληροῦλα ἐκείνη, ποὺ εἶταν σὶὰν ἀκρὴ σὶὰ λ’ μὴ τὴν ἔκανε μετὰ χρήματα του Μ. νὰ πρὶ τὸ ὁποῖον λέγεται ὡς τὰ σὶὰ μὲτα ἀκόμη Ντουραχάν, κατὰ συγκοπήν ἢ παραφθοράν τοῦ ὀνόματος του (Δημιουργημάν), δι’ ἣν ὁ Πασαῖ ἐκείνος εἶταν γενέσασθαι τοῦ παιδομαζώματος, καὶ μ’ ὅλο τὸ τούρκικόν του καὶ τὸ πασιαλίκι του, διατηροῦσε μέσα του κρυφὰ τὴν ἐλπίδα τῶν πατέρων του!

Χ.

Ἡ ΗΠΕΙΡΟΣ ΘΕΛΕΙ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ τοπικὴ Ἐξουσία ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Σοβιετικοῦ Συντάγματος ὑπὸ τῶν Συνεδρίων τῶν Διοικητικῶν Ὑποδιαιρέσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι:

1) Ἡ Περιφέρεια 2) τὸ Κυβερνεῖον, 3) ἡ Ἐπαρχία καὶ 4) τὸ Βλῆστ ἢ τοὶ ἀγορτικὴ Διοικητικὴ περιφέρεια περιλαμβανόμενα ἀριθμὸν τινὰ ἀγορτικῶν Συνοικισμῶν.

Ἡ δικαιοδοσία τῶν τοπικῶν ὀργάνων τῆς ἔξουσίας τῶν Σοβιέτ ἔχει σοβαρὰς ἀρμοδιότητας, ὁριζομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 61 τοῦ Συντάγματος. Ἐφαρμοδίζουν πᾶσαν ἀπόφασιν, λαμ-

βανόμενὴν ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν ἀνωτέρων ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σοβιέτ, λαμβάνουν πᾶν μέτρον πρόσφορον διὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιόχῃ, τῶν, λύουν πᾶν ζήτημα τοπικοῦ καθυρῶς: χαρακτῆρος, συντονίζουσιν ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῶν Σοβιέτ ἐντὸς τῶν ἑδαφικῶν τῶν ὁρίων.

Κατὰ τὸ ἄρθρον δὲ 86 τοῦ Σοβιετικοῦ Συντάγματος τὰ τοπικὰ Σοβιέτ συντάσσουσιν ἐξαμηνιαίους κλιμακώτους προϋπολογισμοὺς διὰ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς περίπτωσιν ἀνεπαρκείας τῶν τοπικῶν ὠρῶν διὰ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας χορηγοῦνται ἐπιδόματα ἢ

δάνεια ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἐκ τῆς ΚΕΕ. ἢ τοῦ Σ.Ε.Ν. Συμβουλίου Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ.

Καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ ὁποία διὰ τοῦ νέου Συντάγματος τῆς 11—8—1919 ἤνωσε καὶ εἶναι Ὁμοσπονδία καὶ ἐγένεν ἐνιαῖον Κράτος συγκείμενον ἀπὸ τὰς Γερμανικὰς Χώρας Saender ὁ θεσμός τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀποκεντρώσεως κατέχει ἐξαιρετικὴν θέσιν καὶ εἰς ἀνώτερον βιβλίον καὶ εἰς κατωτέρω μὴ ἀμειδιότητα εὐρεῖται.

Ὅχι μόνον δὲν κατηγορήθη: ἡ παλαιὰ Διοικητικὴ διαίρεσις τῶν κύκλων, ἀλλὰ αὐτὸν ἀντίον ἐπεξετάθη ἡ ἀρμοδιότης τῶν καὶ ὑψίστησαν τὰ δικαιώματα τῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ὁ ἑπικρατὴς Καθηγητὴς τῆς Πανεπιστημίου τῆς Κολωνίας Dr Fritz Stier Somlo γράφει εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ βιβλίου “Γενικὴ: Πολιτικὴ λογία” εἰς τὸ περὶ Αὐτοδιοικήσεως Κεφάλαιον Ἡ ἐξέλιξις εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀπὸ τοῦ 1918 διὰ τοῦ νέου πολιτεύματος ἔλαβε νέαν ἀνάπτυξιν. Ἡ Ἐπαρχιακὴ αὐτονομία πρὸ πάντων ἀντικαταλείκεται: τῆς Περαστικῆς Πολιτείας πρὸ τῆς μεγάλης ἐπέκτασιν τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ Αὐτοδιοίκησις τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τῆς Τουρκικῆς δημοκρατίας βασίζεται εἰς τὴν Γερμανικὴν Νομοθεσίαν, χωρὶς βέβαια νὰ ἔχῃ τὴν ἀπρηνεῖσιν τῶν Γερμανικῶν πεπολιτισμένων Χωρῶν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄμα τῇ ἐγκαταστάσει τῆς Βασιλείας διημέθη τὸ Κράτος εἰς Νομοὺς, Ἐπαρχίας καὶ Δήμους διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 3)15 Ἀπριλίου 1833. Ἐκαστὴ τῶν διαίρεσεων τούτων θὰ ἦτο ἀφ’ ἐνός μὲν νοικητικὴ, ἀφ’ ἐτέρου δὲ αὐτοδιοικουμένη περιφέρεια, ἔχουσα ἰδίαν ἀντιπροσωπευτικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδίους πόρους.

Τὸ ἄρθρον 17 ὁρίζει διὰ τὴν Διοικήσιν ἐκάστου Νομοῦ ἀνατίθεται εἰς ἕνα Νομάρχην καὶ πρὸς αὐτὸν θέλει εὐρίσκεισθαι Συμβούλιον Νομαρχικὸν ἐλεγόμενον ἀπὸ τῶν διοικουμένων.

Τὸ ἄρθρον 17 ὁρίζει διὰ τὴν Διοικήσιν ἐκάστης Ἐπαρχίας θέλει προτίσασθαι Ἐπαρχικὸν καὶ πρὸς αὐτὸν θέλει εὐρίσκεισθαι Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον.

Τὸ ἄρθρον 18 ὁρίζει διὰ τὴν Διοικήσιν ἐκάστου Δήμου ἀνατίθεται εἰς ἕνα Δήμαρχον καὶ πρὸς αὐτὸν θέλει ὑπάρχει Δημογεροντικὸν Συμβούλιον.

Ἐπίσης τὸ διάταγμα τῆς 26ης Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 11: Νὰ κανονίζῃ πάντα τὰ ἀφροῶντα τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Νομοῦ ἐν συμπτῶσει μετὰ τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1836 κατηγορήθη τὸ Νομαρχικὸν σύστημα, διημέθη δὲ ἡ Χώρα εἰς 30 Διοικήσεις, τινὲς τῶν ὁποίων ὑποδιηρέθησαν εἰς Ὑποδιοικήσεις.

Λήγοντος τοῦ ἔτους 1836 ἐξεδόθη τὸ Β. διάταγμα τῆς τῆς 18)30 δεκεμβρίου 1836 δι’ οὗ συνεστήθησαν Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια. Ὑπὸ κατεστάθην ἀνώτερος βαθμὸς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ Ἐπαρχία, ἣτης δὲν ἀπετέλει διοικητικὴν περιφέρειαν.

Τὸ σύστημα τῶν Διοικήσεων ἐπεκράτησε μέχρι τοῦ 1845, ὅτε ἐξεδόθη ὁ Νόμος ΚΕ τῆς 5 δεκεμβρίου “Περὶ τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως τῶν Κρατῶν” ὅστις κατήγγισεν αὐτὸ καὶ ἐπανεφάρθεν εἰς ἰσχὺν τὸ σύστημα τῶν Νομῶν καὶ Ἐπαρχιῶν.

Καὶ ὁ Νόμος οὗτος ψηφισθεὶς ὑπὸ τὸς Α’ μετὰ τὸ Συντάγμα Βουλῆς, ἐπανελάβεν, διὰ θέλου κατασταθῇ Νομαρχιακὰ Συμβούλια (ἄρθρ. 15), παρεδόθη δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τὸν θεσμὸν τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ὁ Θεσμός τῶν Ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀπέτυχε, οἱ δὲ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, οἱ ἀσχοληθέντες μετὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Θεσμοῦ τούτου, παρεδέχθησαν τὰ ἑξῆς αἰτία τῆς τοιαύτης ἀποτυχίας: 1) Ἡ ἔλλειψις πόρων διότι ἐπιβολὴ Φορολογίας ἦτο ἀδύνατος λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. καὶ 2) ἡ σκενότης τῆς περιφερείας, ἡ ὁποία ἐξήπτε τὸ ἐπικρατοῦν τότε πνεῦμα τοῦ τοπικισμοῦ καὶ ἀτομισμοῦ.

Ἀσχυλοῦμενα τὰ Συμβούλια ταῦτα μετὰ ἀνάξια λόγον ζητήματα καὶ ἐν διαφερόμενα διὰ τὴν θεραπείαν μάλλον ἀτομικῶν τῶν ἀναγκῶν κατέπεσαν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Λαοῦ μετὰ (50) περίπου ἔτη κατηγγήθη ὁ θεσμός οὗτος διὰ τοῦ ΑΦΝΣ Νόμου τῆς 27ης Μαΐου 1887.

Διὰ τοῦ ἰδίου Νόμου συνεστήθησαν τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια καὶ εἰσῆλθον καὶ ὁ θεσμός τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσης προορισμὸν ν’ ἀντικαθίστῃ τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ ἐν Βίσης καὶ ἐν Καβάλλῳ ἐγκατεστημένος μεγαλέμπορος κ. Στέφ. Καραγιώργης, τέως βουλευτὴς τῆς εἰρημῆς μακεδονικῆς πόλεως οὐχὶ διὰ πρῶτον σήμερον φορὰν προσέβη εἰς τὰς ἀπολύτους διατάξεις:

1) 100 λῶρας Ἀγγλίας εἰς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων Κὸν Σπυρίδωνα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐπὶ περὶ οἰκτικῶν χρόνικῶν.

2) Τὴν ἐν Βίση πατρικὴν του οἰκίαν εἰς τὴν Κοινότητα Βίσης διὰς χρησιμοποίησιν ὡς ὑφαντουργικὴ Σχολὴ καὶ 10 χιλιάδας δραχμῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῆς: τὰ μηχανήματα καὶ τὰς ἀγκαταστάσεις τοῦ ὑφαντουργείου.

3) 5 χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὴν Νυκτερινὴν σχολὴν Ἰωαννίνων.

Καὶ 4) 2 χιλιάδας δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῶν Ἰωαννίνων.

Τὰ θερμοτάτα συγχαρητήριά μας εἰς τὸν φίλον κ. Στέφ. Καραγιώργην ἐδῶ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
Έτησίαν Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ. 75
Εξωτερικού Φρ. 75
Αμερικής Δολ. 5

μέγων να τὸν μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι πλοῦ-
σιοι συμπατριῶταί μας.

Εχομε μπροστά μας ἐκλο-
γὸς.
Πρόκειται νὰ ἐκλεγοῦν
τρὲς γεροσυριστὰς ἐν τῷ
Νομῷ Ἰωαννίνων καὶ ἕνας
βουλευτὴς πρὸς ἀναπλήρω-
σιν τοῦ ἀποθανόντος τοιοῦ-
του Μ. Μίσου.

Ἡ γενιζελικὴ Πιπράττις
μὰς παρουσιάζει δυὶ ὑπο-
ψηφίους γεροσυριστὰς, ὅσους
δικαιοῦται νὰ βγάλῃ τοὺς
κ.κ. Ἀθαν. Γραχτήλην καὶ
Ἰετρό Μπέμπην, ἀμφοτέ-
ρους ἱατροὶ καὶ ἀμφοτέ-
ρους κατὰ τοὺς Ἀθηνῶν
καὶ ἀμφοτέρους πρῶην βου-
λευτὰς τῆς πλαστηρικτῆς
Βουλῆς τοῦ Δεκεμβρίου
τοῦ 1923.

Ἡ αὐτὴ γενιζελικὴ Πι-
πράττις μὰς παρουσιάζει
ἀντὶ ἐνὸς ὑποψηφίου βου-
λευτοῦ τέσσαρας ἐν ὅλῳ τοῖς
οὐτοῦς τοὺς κ.κ. Γ. Καραγιάν,
Στεφ. Καραγιώγγην Ἀλκ.
Γακμάκην καὶ Θρ. Στέαν!

Καὶ οἱ μὲν κ.κ. Καραγιάν
καὶ Στέας ἀμειλλῶνται πο-
τὸς θὰ παρουσιάσῃ περισσο-
τερα καὶ ἰσχυρότερα συστη-
τικὰ πρὸς τὸν ἱεραζέλλον διὰ
τὴν πᾶσιν τοῦ Χρῆστος τοῦ
Μπάμπη, ὁ Γακμάκης ἐπι-
καλεῖται τὴν σκίαν τοῦ μα-
κρήτου κουμπάρου τοῦ νὰ
μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν ἱεραζέ-
λῳ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸ πο-
λυπόθητον χρῆσμα, ὁ δὲ κ.
Καραγιώγγης ἔχει ἐξηστει-
σμένην τὴν ὑποστήριξιν
τῶν πέντε 2) βουλευτῶν Ἰ-
ωαννίνων, πλὴν τοῦ κ. Κι-
τσιδάκη, ὅστις εἶναι ὑπο-
χρεωμένος νὰ ὑποστηρίξῃ
βελόντας καὶ μὴν τὴν ὑπο-
ψηφιστὴν τοῦ ὑποστῆναι
ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Στέα θρακο-
βούλου καὶ ὑποπροβιβάτης Ἀ-
δελφῆς ἡμετέρας ὑποβιβάτης
δίνεται ὑπὸ ὅψιν! Μήπως
ἔχει θελήσιν; Μήπως ἔχει
γνώσιν τι γίνεται περὶ αὐτοῦ;

Δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν θὰ
μετάσχουν ὡς ὑποψήφιοι οἱ
κ.κ. Μελῆς ὡς ὑποψήφιος
βουλευτὴς, καὶ Μυλωνᾶς ὡς
ὑποψήφιος γεροσυριστῆς.

Ἄσπον δὲ διὰ τὴν Ἀτιθε-
νιζελικὴν πικράττιν, εἴμε-
θα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν
ὅτι ὠρίσθησαν οἱ ὑποψήφιοι
τῆς διὰ τὰ δύο εἴδη τῶν ἐ-
κλογῶν, ἀλλὰ τηροῦνται ἀ-
κόμη μυστικὰ τὰ ὀνόματα
τῶν ὑποψηφίων.

Οἱ τυχόν τοῦ Δήμου Ἰω-

αννιτῶν δέχονται τακτικὰ
ἀπὸ τινος τὰς ἐπιθέσεις μι-
αὶς μερίδος τοῦ Τύπου τῶν
Ἰωαννίνων πότε διὰ τὴν συμ-
θεσιν τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ
πότε διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑ-
δροδότησεως τῆς πόλεως πότε
διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιΐας
καὶ πότε διὰ τοῦτο καὶ πότε
διὰ τὸ ἄλλο, καὶ δὲν ἀπαν-
τοῦν διὰ τὴν ἀποστομώσασιν
τοὺς κατηγόρους τῶν. Ἀλλ’
ἡ στάσις τῶν αὐτῶν, παθη-
τικῶν, δὲν εἶναι ἡ πρέπου-
σα, κυρίως δὲν εἶναι ἀξι-
πρεπής. Δήμαρχος καὶ Δη-
μοτικὸν Συμβούλιον ὀφεί-
λουν ν’ ἀπαντήσουν εἰς τὰς
κατ’ αὐτὸν κατηγορίας ἀνα-
ρῶντες μὲν πρὸς μὴ ἀναρ-
κας, ἀλλὰς θὰ πιστεύσωμεν
καὶ ἡμεῖς, οἱ ὅτι οὐδεπο-
τε ἐτάχθημεν μετὰ τὸ μέρος
τῶν κατηγόρων τῶν, ὅτι ὑ-
ποκινῶνται ἐν τῷ ἀδίκῳ καὶ
ἀδυνάμει ν’ ἀπαντήσουν ὅτε
πλέον θὰ εἴμεθα ἡναγκασμέ-
νοι νὰ ταχθῶμεν μετὰ τὸ μέ-
ρος τῶν κατηγόρων τῶν.

Θεωροῦμε ἄσκοπον καὶ δι’ ὅλης
ἀδικαιολογήτου τὴν ἐπίθεσιν τοῦ συ-
ναδέφου «Κήρυκος» ἐναντίον τοῦ
δυστυχτοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστή-
ματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν κ. Α.
Παρανίκης, διότι ἡ κοπιᾶσιν πέραν
τοῦ δέουτος οἱ ὑπὸ τὸν κ. Παρανί-
καν ὑπῆλθεν τῆς Τραπεζῆς ταύτης
ἡ γκεντοῦν σὴν Ντραμπάτοβαν καὶ
δὲν ἐργάζονται, τὸ τοιοῦτον διαφεύ-
γει τὴν ἀμεριδιότητα τοῦ Τύπου.
Εἰς αὐτὸ ζήτημα οἰκογενειακῆς φύσεως
καὶ οὐκ ἐξωτερικῆς, ὅτε δικαιοῦ-
ται ὁ Τύπος νὰ παρεμβαλῇ, ἂν ὁ
κ. Παρανίκης μεταβλήθῃ εἰς τύραν-
νον τῶν ἐπισταμένων αὐτοῦ, οἱ ἐπιστά-
μενοι τοῦ ἐν δύνανται νὰ καταγγείλουν
τὰς κατ’ αὐτὸν ἀντιθέσεις τοῦ κ.
Παρανίκης, πρὸς τὴν προϋπαρ-
τή Τραπεζῇ. Ἀρχὴν μὲ τὴν πλήρη
βεβαιότητα ὅτι θὰ ὑφῇ τὸ δίκαιον
τῶν δὲν βέβαιον τὸ σμῆρον, καὶ
ἔχει ὁ κ. Παρανίκης νὰ ἐργάζονται
οἱ ὑπ’ αὐτὸν ἐνταῦθα ὑπάλληλοι τῆς
ἐν λόγῳ Τραπεζῆς πέραν τοῦ δέοντος
καὶ ν’ ἀποφεύγῃ ἢ ν’ ἀποκρούῃ τὴν
ἐνέργειαν πρὸς τὴν δικήν τῆς Τρα-
πεζῆς ὥστε νὰ ἀποστείλῃ ὑπὲρ τοῦ
ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς μερῆς
ὕψους, ὥστε νὰ μὴ ἐργάζον-
ται τὸν πολὺ ἐνταῦθα ὑπάλλη-
λον! Προτρέπομεν τὸν κ. Παρανί-
καν «Κήρυκα» ν’ ἀφίσχῃ τὸν ἀγῶνα
αὐτόν, διότι παρεξηγεῖται καὶ διότι
τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν λύεται δημοσι-
ογραφικῶς, ὑψηλοῦς.

Ενομένης τὴν παρελθούσαν Κυ-
ριακὴν ἐκ οἴῳ. Προέδρου τοῦ
δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀδείχθη
καὶ αὐτὸς δὲ ἀπαμνηστικῶς δὲ τὸ τέ-
ταρτον ἔτος μέχρι τῶν προσεχῶν δη-
μοτικῶν ἐκλογῶν ὅπως τοιοῦτος
κ. Αθ. Στούτης καὶ ὁ κ. Κ. Ρόιμ-
πας ὡς ἀντιπροέδρους.

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀνακοινῶται πρὸς γνώσιν τῶν
καταναλωτῶν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἡ
δωτικὴ φωτισμοῦ τῆς πόλεως ὅτι
σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ βάρους
τῆς χαρτοσήμανσεως τῶν ἀποδείξεων

πληρωμῆς ἀντιπῶν καταναλισκομέ-
νου ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἰδιωτικοῦ
φωτισμοῦ ἐλήφθη τὸ ἐξῆς ἔγγραφον
τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν:

Αἱ. 2128. Ἀθῆναι 14—11—28

Πρὸς τὸν κ. δήμαρχον Ἰωαννιτῶν
Ἀπαντῶντες ἐπὶ τῇ ὑπ’ ἀριθ.
2973 ἐ. ε. ἀναφορᾶς σας γνωρίζο-
μεν ὑμῖν τὰ κάτωθι ἐπὶ τῶν δι’ αὐ-
τῆς ὑποβληθέντων ἐρωτημάτων σας.
1) καὶ 2) Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸ ζήτη-
μα τῆς χαρτοσήμανσεως τῶν λ)σμων
τῶν ἐπιτηδεύματων ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ κι-
νητῶν πραγμάτων τοῖς μετρητοῖς,
πρὸς οὐκ ἀφωμοιῶθησαν καὶ οἱ λ)σμοὶ
διὰ τὴν κατανάλωσιν ἡλεκτρικοῦ ρεύ-
ματος οἱ ἐκδιδομένοι ὑπὸ τῶν ἑται-
ρειῶν παροχῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος
ὕψισται παλὰ Νομοθεσίᾳ τῆς καθ’
ἡμᾶς ὑπηρεσίας βασιζομένης εἰς τὸ
ρητὸν γράμμα τῆς διατάξεως τοῦ ἀριθ.
53 τοῦ Β. Δ. περὶ κωδ. τῶν νόμων
περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἢν τὸ
τέλος χαρτοσήμου αὐτῶν βαρύνει τὸν
ἐκδότην τοῦ λ)σμου καὶ οὐχὶ τὸν
λήπτην αὐτοῦ.

Τοῦτο ἄλλως τε ἐξάγεται καὶ ἐξ ἂν
τις ἀποστολῆς πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ
ἀριθ. 43 τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ἥτις ἀνα-
φερομένη εἰς τὰ ὑποκείμενα εἰς ἀνα-
λογικὰ τέλη χαρτοσήμου ἔγγραφα
προκειμένου περὶ παραβάσεως τῶν πε-
ρὶ χαρτοσημάνσεως διατάξεων αὐτῶν
ὁρίζει ὅτι καταλογίζεται ὁ πρόσάγων
τὸ ἔγγραφον ἀσέτως ἂν εἶναι οὗτος
ὁ ἐκδότης αὐτοῦ ἢ ὁ μὴ ἐκδότης.

3) κ.λ.π. διὰ τὰς παραβ’ σεις τὰς
διαπραγματεύσεως ὑπὸ τῆς ἑταιρείας
ὡς πρὸς τὴν χαρτοσημάνσιν τῶν ὑπ’
αὐτῆς ἐκδιδομένων λ)σμων ἀρμόδιος
εἶναι ὁ δημόσιος Ταμίας, πρὸς ὃν
δεῖν ν’ ἀποταθῇ πᾶς ἐνδιαφερόμε-
νος.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν ἐμμέσεων φό-
ρων καὶ Μονοπωλίων.

ΝΙΚ—ΡΑΜΜΟΣ

(Εκ τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος δήμου
Ἰωαννιτῶν).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1929 ἡμέ-
ραν δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ.μ. ἐνε-
ργηθῆσιν ἐν τῷ δημαρχικῷ Κατα-
στήσει πλειοψηφικῇ δημοπρασίᾳ διὰ
τὴν ἐκποίησιν τῶν κάτωθι εἰδῶν. 1)
200 δοχείων βενζίνης 2) 50 κιβωτί-
ων γάλακτος κενῶν 3) 8 τεμαχίων
ξύλων ἱτέας 4) 1 φύλλον χαλκοῦ πα-
λαιῶ 5) 129 φύλλον τοίχου παλαι-
οῦ 6) διαιφύρον εἰδῶν παλαιῶς ξυ-
λείας 7) τρισχιλίων κεράμιων 8) πύ-
λων 9) σύματος χαλκίνοῦ ἡλεκτρι-

κῶν ἐγκαταστάσεων καὶ λοιπῶν ἀ-
χρηστῶν ὑλικῶν τοῦ δήμου.

Ἰωάννινα 15 Ἰανουαρίου 1929

Ὁ Δήμαρχος α’ Πάρεδρος
Δ. ΒΛΑΧΑΕΙΔΗΣ

† Δελία Δ. Σακκά

Ἐνα ἀπὸ τὰ ὀρατότερα καὶ εἰσση-
ματα λουλούδια τῆς πόλεως μας, ἡ Δελί-
κα τοῦ κ. Δημοσθένη Γ. Σακκά στολισμέ-
νη με ἀπαράμιλλη ὀμορφίαν καὶ με 18
νον Ἀπρίληδες, ἐθερίστηκε πρῶτον πρῶ-
μα ἀπὸ τὸ δροπῆν τοῦ ἀμειλίχου Χάρου
καὶ τὸ στεφάνι τοῦ γάμου, τοῦ καὶ ἐ-
ρη περιβάλλει μετὰ τὰ ὀρατότερα δινεῖρα τὸ
φόρεσε γὰρ νὰ καταβῇ ὡς κύρη στολισ-
μῇ στὸ στομάχι τοῦ μαύρου καίρου.

Ἐκεῖ μετὰ στὸν μαύρον τάφον καὶ
θάφτηκε ἡ ὀρατὴ Δελία, θάφτηκε καὶ ἡ
χρὰ τῶν δυστυχῶν τῆς γυναικῶν καὶ τῶν
ἀδελφῶν τῆς!

Ἦ νὰ εἰ τῇ κανεῖς γὰρ νὰ παρηγορηθῇ
τοῦς δυνάστες γυνεῖς τοῦ γάμου ἢ
πὺ τὴν ἀγκυλὴν τοῦ λουλουδιῆ
τοῦς νικοῦλα;

Τίποτε, τίποτε, τίποτε! Μόνον
μὲν ὁ Θεὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ χορ-
βάσῃ τῆς ταλαιπωρίας σὲς αἰματοβα-
μμένες καρδίαι τῶν γυναικῶν καὶ κινέας
ἄλλας.

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Γ. ΒΑΒΑΡΕΙΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου 28 γ. εἰς Ἀθήνας
Ἀναλαμβάνει τὴν ταχεῖαν διεκπε-
ραίωσιν πάσης δικηγορικῆς ὑποθέσε-
ως, διοικητικῆς, φορολογικῆς, συντά-
ξεων κ.τ.λ.

Τὸ Ἑλβετικὸν γάλα ΜΠΕΜΠΕ

περιέχον ὅλην τοὺν τὴν κρέ-
μαν, κατέστη ἡ μονοδική
τροφή διὰ τὰ μικρὰ παιδία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Στοὺς Φεβρ. 103
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 17. — Ἡ Κυβέρνησις δὲν υἱοθετεῖ τὴν περυσινὴν Σύμβασιν
τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς, φρονίμως δὲ ἡ ἑξῆς αὐτῇ: θὰ παρακαλέσῃ
ἐξῆς τοῦ τόκου τῶν γεωργικῶν δινεῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην
ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀγορικῆς Πίσσεως δεῖν νὰ ἀταχθῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν Τρά-
πεζαν.

Ἡ Βουλὴ ἐψηφισεν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὴν Σύμβασιν τῶν ἀπο-
μίσσεων τῶν Ἑλλήνων ἡλεκτρικῶν.

Ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ἀνεσχηματίσθη ὡς ἐξῆς:
Κύττας πρωθυπουργός, καὶ Ὑπουργός τῶν Εσωτερι-
κῶν, καὶ Μιλτιάδης Γιουρουλάνης Ὑπουργός τῶν Οἰ-
κονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ἐξωτερικῶν

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Κήρυκος» κ. Γιάννης ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλβανίαν